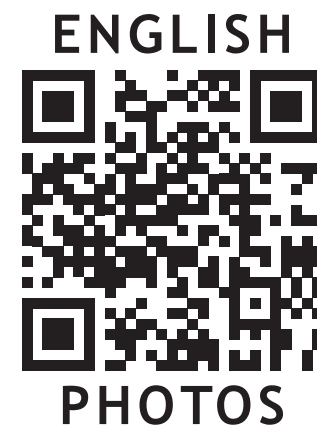

Sundlaugin í Reykjanesi

Gamla sundlaugin. Timburhúsið var flutt niður að bryggjunni.

Upphaf sundkennslu í Reykjanesi

Sundkennsla í Reykjanesi hófst í lítilli torflaug inni á nesinu. Heimildir herma að sú torflaug hafi verið grafin 1837 og að kennsla hafi verið hafin 1853. Þessi sundlaug var endurbætt 1890 og aftur 1899 og þá lengd í 20 metra. 1906 voru veggir laugarinnar steiptir og botninn malborinn með stórrí hreinni sjávarmöl. Fólk hafðist við í tjöldum þar til timburhús með 20 kojum var byggt 1896. Það var seinna flutt niður að bryggjunni. Gestur Bjarnason, sem kallaður var „Sund-Gestur“ kenndi sund í Reykjanesi 1853 og ef til vill fyrr.

1 Reykjartjörn	15 Danjelmýri
2 Dísabúi	16 Seleyrar
3 Hveravík	17 Kaplavogur
4 Hvervikursker	18 Strókar = Karl og Kerling
5 Vestastítangi	19 EiðskerjagrunDIR
6 Miðtangi	20 Eiðsker
7 Austastítangi	21 Eið
8 Ísafjörður	22 Selatangi
9 Ketvík	23 Urðulúra
10 Hádegishóll	24 Skeeghólmi
11 Hánes	25 Hólar
12 Kolahver	26 Hóltjarnir
13 Gamla sundlaug	27 Raublgarður
14 Merartjarnir	28 Pumphúsvík

Árið 1925 var byggð steinsteypt sundlaug við Hveravík, 30 metra löng og 12 metra breið. Sundlaugin var lengd í 33 1/3 metra 1930 og í 50 metra 1944. Ungmennafélagið Huld í Nauteyrarhreppi með Jakobínu Þórðardóttur á Laugabóli í forystu vann ötullega að því að sundlaugin var byggð en félagið sá um sundkennsluna í Reykjanesi árin 1920-1930. Ísafjarðarbær lét byggja gístiskála fyrir nemendur á sundnámskeiðum sem voru fjölsótt af Ísfríðingum áður en skólahald hófst í Reykjanesi. Sund var kennt á hverjum kennsludegi hvernig sem viðraði og kennarar létu unglingana velta sér upp úr snjónum áður en farið var í laugina og þótti það vera til heilsubótar.

Í lok námskeiðanna var sundprófsdagur og þá var jafnan haldin útihátíð. Strandferðaskipið Esja flutti fólk frá Ísafirði og Ísafjarðarsýslum og lá fyrir utan á meðan hátíðin stóð yfir og togarinn Hávarður sá einnig um að ferja fólk á sundprófsdaginn. Ísfríðingar sáu einnig um að skipuleggja íþróttamót á útihátíðunum. Eftir að skólahald hófst komu nemendur í Barnaskólanum á Ísafirði á sundnámskeið á sumrin og fullorðnir sjómenn einnig, allt þar til sundlaugin á Ísafirði var tekin í notkun í ársbyrjun 1946.

Fyrsti skólastjórinn, Aðalsteinn Eiríksson, stóð fyrir vorhátíðum þar sem fólk úr Djúpinu kom í Reykjanes og vann í þegnskaparvinnu fyrir skólann að ýmsum lagfæringum í kringum skólahúsin og íþróttavöll og var boðið í sund á eftir. Þegnskaparvinnan var metin sem framlag héraðsins á móti framlagi ríkisins til skólans. Íbúar allra fjögurra Inndjúpsahreppanna lögðu fram ómælda sjálfboðavinnu við að byggja upp aðstöðu til sundiðkunar í Reykjanesi. Þegar skólahald lagðist af voru allar fasteignir seldar fyrir tilstilli stjórnvalda og eru þær nú í einkaeign en Ísafjarðarbær á landið.

Sundlaugin í byggingu 1925.

Sundprófsreglur í Reykjanesi

Mikil áhersla var á sundkennslu eftir að Reykjanesskóli tók til starfa og fóru nemendur oft á dag í laugina. Aðalsteinn Eiríksson hafði mikinn metnað þegar kom að eflingu sundkennslu. Hann ákvað að hafa sérstakar sundprófsreglur í Reykjanesi sem fengu þó ekki formlega viðurkenningu í ráðuneytinu þar sem kröfurnar þóttu heldur miklar. Erfiðleikastigin voru fjögur en í efsta stiginu voru þessar greinar:

- Geta stungið sér og synt
- 5000 metra þolsund
- 1000 metra bringusund í fötum
- 300 metra baksund í fötum
- 200 metra björgunarsund með áttatíu kílóa mann, báðir í fötum
- Afklæðst fötum á sundi
- Kafað eftir smáhlut á fjögurra metra dýpi
- Fengið tilsögn í björgun og lífgun